

Kázeň z ev. večerných služieb Božích v Bratislave (Nový kostol),
20. NE po Trojici, 18. 10. 2026, 10.00/18.00 h; ES 350, 484, 222,
A 87, ep.: R 8, 28 . 31 – 32 . 38 – 39

téma:

O krachu strachu

Ján 16, 33: „*Toto som vám povedal, aby ste mali pokoj vo mne. Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.*“

Milí bratia a milé sestry!

Človek dostane odvahu až vtedy, keď zažije, čo je strach. **Strach je znamením, že nie sme stroje**, že vnímame to, čo iní prehliadajú, že reagujeme s citlivosťou, a sme čestní k svojim pocitom.

Kto nepozná nijaký strach, je schopný všeličoho, čo môže druhých ohroziť ich alebo poškodiť – či už v cestnej doprave, v politike, v medziľudských vzťahoch.

Strach je anténa signalizujúca nebezpečenstvo. Keby sme dali ruku na rozpálenú platňu, za chvíľu sa naša dlaň spáli a nebude na nej ani kúsok zdravého.

Zvieratá zo strachu utekajú alebo zaútočia. Tak majú šancu zachrániť si život.

My ľudia by sme takéhoto zdravého – sebazáchovného strachu potrebovali viac. Ved' vedíme vojny, ničíme prírodu, životné prostredie – a zdá sa, že ani nevnímame, že to ľahko môže dospieť do

katastrofy. Kto sa nebojí zlého v sebe a vôkol seba, oklamáva sa a zaslepene sa rúti do záhuby. **Strach** má teda nielen negatívny rozmer, ale aj pozitívny zmysel. **Chce nás prebudiť, aby sme sa stali duchovne bdelymi a hľadali cesty vedúce k záchrane, nie do zahynutia.**

Biblia – **Písmo sv. nás viac ako 110-krát vyzýva: Nebojte sa!** V súvisi s tým, že jestvuje aj zdravý strach, to znie ako protiklad. **No kto objaví tajomstvo skrývajúce sa za protikladom, že na jednej strane sa obávame a na druhej strane sme vyzývaní nebáť sa, nájde kľúč k umeniu života.**

Pán Ježiš hovorí: „*Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.*“ **Svet – to sú okolnosti, v ktorých žijeme, to, čo nás ohrozuje, naša prítomnosť, naša minulosť, ktorá nás dobieha, všetko, čomu sme vydaní napospas.** Avšak **k nášmu svetu patrí aj to, ako premýšľame o Bohu.** Obraz, aký o Bohu máme, určuje či Bohu dôverujeme, alebo sa Ho desíme.

Čo mieni Pán Ježiš slovami: „*Ja som premohol svet*“? Svet nie je iba kulisou vôkol

nás, je to moc. **Ježišovo: „Dúfajte, ja som premohol svet“** značí, že navzdory všetkému strachu, ktorý nám svet vnucuje, vieme, že jeho moc obmedzená. Svet chce, aby sa nám stal dôležitejší ako všetko, čomu veríme, čo milujeme.

Vodné ľalie vykúkajú z temnej vodnej plochy a tam rozprestierajú svoje listy. Napokon otvoria svoj kvet svetlu. Ich kvet sa „nedíva“ nadol, do temnoty, ale hore, k slnku a krásne kvitne, sťa by žiadny strach nad ním nemal moc.

Tento príklad nám pomáha vidieť svet realisticky: **svet nie je len miestom strachu, ale aj miestom konania: Božieho i nášho.** Keď hľadáme tajomstvo, ako byť slobodnými od strachu, tak nie je v tom, že musíme nad druhými zvíťaziť, nie je ani v tom, že zaujmeme postoj silných. **Silnejšími sa stávame, keď do situácie strachu, ktorý nás ohrozuje, vnášame - šírimo pokoj.** Ježiš nám k tomu dáva silu a ukazuje cestu. On prijal kalich, ktorý Mu dal piť Otec - činiť Božiu vôľu (Mt 26, 39 . 42). „Nie ako ja chcem, ale

ako Ty“ (nebeský Otče) - to nech je tým najdôležitejším aj pre nás.

Jeden beduín na Blízkom východe sa približoval k stanu istej rodiny. Keď cudzinca zbadali jej mužskí členovia, okamžite siahli po zbrani pripravení brániť svojich najbližších. No beduín ich zdraví: „Šalom!“ - „Pokoj!“ Čím vyjadril: Nechajte zbrane na pokoji. Prichádzam k vám s dobrým úmyslom. Ostatne, to vyjadruje **aj naše zaužívané podanie rúk pri stretaniach.** Bez slov tým vravíme: „**Nemusíš sa ma báť, prichádzam v pokoji.**“

Môžeme byť šíriteľmi strachu - vtedy sme nástrojmi sveta - alebo šíriteľmi pokoja - vtedy sme nástrojmi Božieho kráľovstva.

Istý vojak spomínal, že počas druhej svetovej vojny slúžil v námorníctve. Ich loď bola bombardovaná. Zachvátil ju silný požiar. Vojakom nezostávalo iné, ako hodiť sa do mora. Breh bol však ďaleko. On, mladý, sa veľmi bál. Jeho skúsenejší druh mu vraví: „Juraj, neboj sa!“ - **To zmenilo všetko: onen verný človek pri ňom, strachujúcom sa.**

Pri nás verne stojí pravý človek a pravý Boh - Ježiš Kristus. Kým žijeme, strach nás bude sprevádzať. No nie je už nepriateľom. **Smieme si pripomínať verné sľuby Božieho slova:** „28Vieme, že milujúcim Boha ... všetky veci slúžia na dobro. ... 31Keď Boh za nás, kto proti nám? 32Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko? ... 38 ... Ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, 39ani vysokosť, ani hlbokosť, ani nijaké iné stvorenstvá nemôžu nás odlúčiť od lásky Božej, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“ (Rímskym 8. kap.)

„Ajhl'a, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta.“ (Mt 28, 20b)

„Pokoje vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje!“ (Ján 14, 27)

„Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet“ (Ján 16, 33). Amen

Použitím: Jörg Zink: *Wo das Rettende wächst* (Kreuz Verlag, Stuttgart 1996): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**

Modlitba:

Pane, urob ma nástrojom svojho pokoja.
Daj, aby som vnášal lásku, kde panuje nenávisť; odpustenie, kde sa množia urážky;
jednotu, kde vládne nesvornosť.

Daj, aby som prinášal pravdu tým, čo blúdia;
vieru tým, čo pochybujú;
nádej tým, čo si zúfajú;
svetlo tým, čo tápu vo tmách;
radosť tým, čo smútia.

Pane, daj, aby som sa snažil skôr potešovať iných, než aby mňa potešovali;
skôr chápať iných, než aby mňa chápali;
skôr milovať iných, než aby mňa milovali.

Pretože len keď dávame – nadobúdame;
len keď zabúdame na seba – nachádzame seba samých;

len keď odpúšťame – dostáva sa nám
odpustenia; len keď odumierame sebe –
povstávame k večnému životu. Amen.